

poden gaudir dels molts encants que té aquesta Vila Hilarienca, la qual ens deixa fruir bellament

Primerament, vull en poques paraules fer-vos...com si diguessim..un croquis de la meua casa. Aquesta està situada dalt d'una muntanya, rodejada d'un jardí. Al sortir el sol, sos primers raigs... entran dintra ma cambra com si vinguessin a fer-me una reverencia. Tenim una galeria, on jo hi passo moltes estones, i desde ella contemplo...una munió de cases tocant-se l'una amb l'altra i entre mig d'elles ne surt una d'alta i triomfant que és l'Esglesia...Ella ens ensenya que es nostra mare i que sempre reguará. També contemplo una munió de masies, escampades aci i allá i aquestes están voltades de camps i brescos que llurs habitants cultivan. En una paraula, em fá l'efecte que nostra xamosa Vila Hilarienca és un pessebre.

Air vaig aixecar-me molt dematinet i feia un dia d'aquests tan clars de primavera... Al sortir a ma galeria...vaig quedar-me mig extasiada al contemplar aquell panorama tan encisador. Tot just el sol començava a estendre son mantell daurat demunt la Vila... Els camps verdejaven amb un vert com mai mos ulls havien vist. Els arbres—ja començaven a estar coberts d'una munió de fulles.. Els rosers i demás plantes de mon jardí treuen una infinitat de brots, que aquests dintre pocs dies me donarán a fruir boniques i esquissides flors...Sento una xerradica d'aucells que salten per els brancatges del meu jardí... sembla que'm diguin... ¡Alégrat nena, qu'avui tot respira alegria!! Tinc un canari i al treure'l a la galeria perque ell també puga disfrutar...dels encisos de la vida... refila un cantarmonió com volguent dar gracies al Creador.

I jo al contemplar tanta meravella em sento alegre i penso... que bonica i atractiva és la «Primavera».

PONCELLINA DE LA VALL

(Seguirá)

Flor del Montseny

*Un mati de maig
el Montseny pujava:
quin aire mes pur
batia ma cara!*

*De flors un esbart
badaven llurs calcers,
son fullam vinclat,
per frescal rosada.*

*Tant bon punt vaig ser
a l'ermita santa,
vegi de gonolls
l'inmensa gentada.*

*Cantant amb fervor
i amb veu encisada,
els goigs del Patró
de la gran muntanya.*

*Qué hermoses que son
eixes matinades!*

A. BUSQUETS I PUNSET

Consells pels chofers i pels que per sort d'ells i desgracia dels altres tenen auto.

*Si vas per la carretera
mira qui ve pel darrera.*

*Abans de ferte tu mal
val mes matar un animal.*

*Amb qualsevol carretera
no vulguis mai fer dreçera.*

*Amb els ponts i guarda rodes
no i passis mai per les vores.*

*Els mistos a la bencina
son com al gos l'estriynina.*

*Compra bencina amb bidons
no amb llaques acordeons.*

*Quant passis per la ciutat
modera velocitat.*

*No envesteixis a ningú
que sigui mes fort que tu.*

*Procura no carregar
mes qu'els que puguis portar.*

*Choques, volcos i tropells.
fan als autos tornar vells.*

*El que depressa camina
cap a la mort s'aproxima.*

*En cas d'aglomeració
ves sempre pel teu cantó.*

*Si el teu coche no camina
mira si hi falta bencina.*

*El que va amb velocitat
s'exposa a trencarse el cap.*

*Si't trobes amb un tropell
no deixis mai el tortell.*

*Si vols tenir la pell segura
no matis cap criatura.*

XAROBÀ

Un Sant missatger del vent

No és cosa insòlita que en la vida s'assolin idees i coses les mes oposades i sense cap mena de relació. No ho és tampoc que la força del consonant hagi fet escriure rimes que són veritables barrabassades.

De primer antuvi 'sembla que Sant Vicens no tingui que veure amb el vent més que l'assonància o consonància, segons com s'escrigui el nom del Sant Levita de València. Puix es diu: «Per Sant Vicens marxen les boires i venen els vents,» com també. «Per Sant Vicens, cessen les glasses i entren els vents» altre aforisme diu: «Per Sant Vicens, cessen les humitats i es giren els vents».

Ara be, que hi ha de cert en tot això? Passada la «setmana dels barbuts», dita aixís perque enclou la festa de Sant Maure, Sant Pau, primer ermità i Sant Antoni Abat, tots representats amb sengles barbes blanques com la neu, símbol de la gelera, admesa aqueixa setmana com la més freda de l'hivern, sembla que el poble hagi encomanat a Sant Vicens l'escombrada del mal temps, sembla que en arribar hi s'hagi acabada.